

تشابهات بهائیت و تشیع

نویسنده:

علی حسین امیری

عنوان کتاب:

تشابهات بهائیت و تشیع

تألیف:

علی حسین امیری

موضوع:

فرق شیعه (اسماعیلیه، نصیری، شیخیه، بابیت و بهائیت و...)

نوبت انتشار:

اول (دیجیتال)

تاریخ انتشار:

آبان (عقرب) ۱۳۹۴ شمسی، ۱۴۳۶ هجری

منبع:

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

ایمیل:

سایت‌های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

سلام و درود بر پیامبر اسلام و خاندان پاکش و اصحاب گرانقدرش. بهائیت یکی از زیر شاخه‌ها و شعبه‌های مذهب تشیع است، و از بسیاری جهات با مذهب مادر خود تشابه دارد، و البته عجیب نیست چون زائیده آن است. وقتی باب فرقه‌گری را در اسلام بگشائید باید هر روز نیز شاهد ظهور امری جدید و اختراعی نو در دین باشید.

خود شیعه با این اعتقادات فعلی بدعت و انحراف در دین است، چه برسد به فرقه‌ای دیگر از زیر مجموعه‌های آن.

شیعیان اولیه چنین اعتقاداتی را نداشته‌اند، عقایدی همچون خلافت بلافصل علی از جانب خدا، عصمت، علم غیب، توسل و امام زمان.

ولی امروز شاهد آنیم که انواع خرافات در این مذهب موج می‌زند، و می‌توان گفت: بیشتر آنها نیز از حدود قرن سوم به بعد پیدا شده‌اند، از زمان ظهور علمایی همچون جناب کلینی و غیره ...

البته در زمان ظهور دولت منحوس صفویه به اوج اقتدار و ظهور خود می‌رسند و پدیده‌هایی را به جهان اسلام عرضه می‌کنند که تا آن زمان سابقه نداشته‌اند، کسانی چون علامه مجلسی که کوششهای بی نظیری در ایجاد تفرقه میان شیعه و سنی انجام داده است، و می‌بایست لوح افتخار ایجاد خرافات و تفرقه را به ایشان داد و لقب مُرَوِّج الخرافات و حارس البدع برازنده اوست.

لازم به تذکر است که بهائیان بدشان نمی‌آید که حکومت و قدرت را در ایران به دست گیرند و البته از ثروت و نفوذ خوبی نیز برخوردار هستند، حتی در میان کشورهای بیگانه و حتی در میان کسانی چون اسرائیل.

برخی از کانالهای سیاسی در خارج از ایران نیز وابسته به همین بهائیان هستند و مذهب بهائیت را تبلیغ می‌کنند و باید گفت: چنانچه مردم ایران بخواهند از تشیع به بهائیت روی آورند در واقع از چاله به چاه افتاده‌اند، و فرقی با قبل نداشته‌اند.

در اینجا برخی از تشابهات بهائیت با تشیع را ذکر می‌کنیم، و لازم به تذکر است که منظور ما تشیع صفوی، غالی و خرافی است، نه شیعیان واقعی مکتب اهل بیت که در واقع انسانهایی نیکوکار هستند، و خواستار آن هستیم که مردم از هر دوی این مذاهب منحرف و جعلی دست بردارند و فقط مومن و مسلم باشند و تنها به قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله چنگ بزنند، چون هرچه غیر از این دو باشد و در قرون بعدی ایجاد شده باشد بطور حتم دارای اشتباهات، انحرافات و بدعت می‌باشد.

در اینجا به ده مورد از تشابهات میان این دو فرقه اشاره می‌کنیم.

۱- هر دو با دست بیگانه شکل گرفتند، نطفه خرافات اولیه تشیع صفوی ابتدا به دست ابن سبأ (خاخام یهودی)^۱ و سپس توسط شاه اسماعیل اول، شاه عباس و علمای جبل عامل لبنان و حمایت و تشویق کلیسای روم و پادشاهان انگلستان و ... تقویت شد.

۲- هدف هر دو ایجاد رخنه و تفرقه در جهان اسلام بود. تشیع در جهان اسلام و بهائیت در تشیع.

۳- هر دو شهرهای مقدسی در کنار مکه و مدینه دارند، تشیع صفوی: مشهد، قم، کربلا، نجف، سامره و کاظمین. بهائیت: عکا، حینا و خانه، باب در شیراز.

۴- هر دو کتاب‌های مقدسی در کنار قرآن دارند، تشیع صفوی: مفاتیح الجنان، بحار الأنوار، اسرار آل محمد، اصول کافی. بهائیت: کتاب اقدس.

۵- هر دو فرد پرستند، گرچه این مشخصه تمام فرقه هاست. تشیع صفوی: علی پرست، امام پرست و خمینی پرست. بهائیت: بهاء الله و ...

۶- برای هر دو فرقه، فرد مهم‌تر از خداست. به افراد بیشتر از خدا اهمیت می‌دهند.

۷- هر دو با نفوذ در مراکز قدرت در جهان اسلام، جنگ و خونریزی و آشوب به راه انداختند، بهائیت در دل دولت صهیونیستی اسرائیل، و تشیع در دولت‌های صفویه و

۱- جالب است که علمای شیعه وجود چنین شخصی را منکرند ولی امام زمان حتماً وجود دارد و نباید در وجود او ذره‌ای شک کرد.

جمهوری به ظاهر اسلامی در ایران.

۸- کتاب‌های هر دو پر از تناقضات، سفسطه‌ها، تاویل دلخواهی آیات قرآن، توجیهاات و بازیهای جدلی و کلامی است.

۹- متفکرین و رهبران شیعه و بهائیت در ابتدای کارشان، مدعی عدم دخالت سران و پیروانشان در سیاست و مشاغل سیاسی بوده‌اند ولی به محض پیدا شدن آب، چنان ماهیگیران قهاری شدند که نگو. نمونه‌اش روحانیون زمان صفوی و روحانیون پس از سقوط سال ۵۷ و بهائیت در زمان سلطنت محمد رضا شاه پهلوی.

۱۰- رگه‌هایی از فساد جنسی در هر دو دیده می‌شود، در تشیع: صیغه، و در بهائیت: عدم حرمت ازدواج با برخی محارم.

پس کسانی که می‌خواهند بهایی شوند، به مواردی که ذکر شد توجه داشته باشند.

پایان

زمستان ۱۳۸۷ هجری شمسی